सर्गः ११ भज्यमानमतिमात्रकर्षणात्तत्स्वनेन गगनस्पृशा धनुः। भार्गवाय दृढमन्यवे पुनः क्षत्रमुद्यतमिव न्यवेदयत् ॥४६॥ दृष्टसारमथरुद्रकार्मुके वीर्य्य शुल्कमभिनन्द्य मैथिलः। राघवाय तनयामयोनिजां स्वां ददे श्रियमिवामरद्युतिः ॥४७॥ प्राहिणोच्च महितंमहाद्युतिः कोशलाधिपतये पुरोधसं। भृत्यभावि दुहितुः परिग्रहादिष्यतां कुलमिदंनि मेरिति ॥४८॥

भज्यमानमिति। अतिमात्रमत्यन्तं कर्षणाद्भज्यमानं त्रुट्य मानं तद्धनुर्गगनं स्पृशति तेन स्वनेन शब्देन धृतमन्यवे धृत कोपाय भार्गवाय क्षत्रं क्षत्र जातिं पुनरुद्यतमुद्यमयुक्तं न्यवेद यत् ज्ञापयामासेव ॥४६॥ दृष्टेति। मैथिलो जनको रुद्रस्य कार्मुके धनुषि दृष्टः सारो यस्य तं वीर्य्यं पराक्रम एव शुल्कं धनुर्भङ्गरूपमभिनन्द्य प्रशस्य राघवाय रामायायोनिजां देव यजनभूमिसम्भवां स्वांतनयां कन्यां वाचा ददे किं॰ मैथिलः अमरद्युतिर्देवसदृशकान्तिःकामिवश्रियंलक्ष्मीमिव ॥४७॥प्राहि णोदिति। महाद्युतिर्जनकः कोशलाधिपतये दशरथाय महितं पूजितं पुरोधसं पुरोहितं प्राहिणोत् प्रेरयति स्म किमिति निमेर्जनकानांपूर्वजस्येदं कुलं दुहितुः सीतायाःस्नुषात्वेन परिग्र हात् स्वीकारात् भृत्यभावोस्यास्ति तदिष्यतामनुमन्यतामिति ॥४८॥